

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **A. D. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti podané JUDr. Lenkou Kulhavou, advokátkou, se sídlem Praha 2, Slezská 19, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2004, č. j. 9 Az 43/2004 – 9,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 29. 9. 2004, č. j. 9 Az 43/2004 – 9, odmítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2004, č. j. OAM-134/CU-09-09-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Městský soud v Praze v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobkyni doručeno postupem podle ustanovení § 24a zákona o azylu dne 17. 6. 2004, neboť se žalobkyně nedostavila k převzetí rozhodnutí, ačkoli jí dne 18. 5. 2004 byla doručena výzva k převzetí napadeného rozhodnutí, kde byl termín převzetí stanoven právě na 17. 6. 2004. Lhůta k podání žaloby, která podle ustanovení § 32 odst. 3 písm. a) zákona o azylu činí 7 dnů, počala běžet dne 18. 6. 2004 a skončila dne 24. 6. 2004. Žalobkyně však žalobu podala až dne 9. 7. 2004. Městský soud v Praze proto podanou žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl jako opožděnou.

Proti tomuto usnesení podala kasační stížnost JUDr. Lenka Kulhavá, advokátka, která se označila za právní zástupkyni žalobkyně. JUDr. Lenka Kulhavá, advokátka, jménem žalobkyně požádala o odkladný účinek kasační stížnosti a přislíbila, že zdůvodnění kasační stížnosti dodá později.

Městský soud v Praze předložil dne 3. 5. 2005 spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s tím, že kasační stížnost není podána osobou oprávněnou. Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 12. 1. 2006, č. j. 4 Azs 176/2005 – 24, vrátil spis Městskému soudu v Praze, aby se pokusil odstranit nedostatek průkazu plné moci.

Městský soud v Praze přípisem ze dne 26. 1. 2006, č. j. 9 Az 43/2004 – 27, vyzval JUDr. Lenku Kulhavou, advokátku, k předložení plné moci, na základě které v této věci podala jménem žalobkyně kasační stížnost, a současně ji poučil o tom, že nebude-li požadovaná plná moc v soudem stanovené desetidenní lhůtě předložena, soud podanou kasační stížnost odmítne. Tento přípis byl JUDr. Lence Kulhavé, advokátce, doručen dne 1. 2. 2006.

JUDr. Lenka Kulhavá, advokátka, na uvedenou výzvu v soudem stanovené lhůtě, ani později nereagovala, Městský soud v Praze proto dne 4. 4. 2006 opětovně předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podána předčasně.

Z obsahu spisu vyplývá, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2004, č. j. 9 Az 43/2004 – 9, bylo dne 12. 11. 2004 doručeno JUDr. Lence Kulhavé, na adresu Praha 2, Slezská 19, což potvrdila vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

K výzvě Městského soudu v Praze sdělila JUDr. Lenka Kulhavá, advokátka, tomuto soudu podáním ze dne 18. 1. 2005, že zplnomocněný zástupce žalobkyně JUDr. Velizar Charitonov, CSc., advokát, má v době, kdy pobývá v cizině, přesměrovanou poštu do sídla kanceláře JUDr. Lenky Kulhavé, advokátky, která proto převzala napadené usnesení Městského soudu v Praze. Konstatovala dále, že toto usnesení bylo JUDr. Velizaru Charitonovovi, CSc., advokátovi, předáno.

Z Věstníku České advokátní komory, ročník 2004, částka 3, rozeslaná dne 30. 7. 2004, Nejvyšší správní soud zjistil, že JUDr. Velizar Charitonov, CSc. byl ke dni 25. 5. 2004 vyškrtnut ze seznamu advokátů, a to podle ustanovení § 7b odst. 1 písm. d) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.

Vzhledem k tomu, že JUDr. Velizar Charitonov, CSc. nebyl advokátem ani v den podání žaloby (dne 9. 7. 2004), ani v den, kdy mu žalobkyně udělila plnou moc (dne 8. 7. 2004), považuje jej Nejvyšší správní soud za obecného zmocněnce žalobkyně ve smyslu ustanovení § 35 odst. 6 první věta s. ř. s. Podle tohoto ustanovení se účastník může dát zastoupit také fyzickou osobou, která má způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu.

Podle ustanovení § 42 odst. 2 první věta s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užívají se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.

Podle ustanovení § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2004 (dále jen „o. s. ř.“), nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastížen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát

zásilkou do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Z tohoto ustanovení v komparaci s ustanovením § 46 odst. 2 o. s. ř. jednoznačně vyplývá, že písemnost určenou do vlastních rukou může převzít pouze adresát osobně.

Pokud bylo napadené usnesení určené do vlastních rukou JUDr. Velizara Charitonova, CSc. (fyzické osoby zastupující žalobkyni podle ustanovení § 35 odst. 6 s. ř. s.) doručeno JUDr. Lence Kulhavé, jedná se o neplatné doručení, které je v rozporu se zákonem a od kterého nemůže být odvozován počátek žádné lhůty, tedy ani lhůty pro podání kasační stížnosti.

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2004, č. j. 9 Az 43/2004 – 9, bylo zástupci žalobkyně JUDr. Velizaru Charitonovovi, CSc. doručeno dne 11. 3. 2005, což zástupce žalobkyně potvrdil vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Podle ustanovení § 55 odst. 5 s. ř. s. platí o usnesení přiměřeně ustanovení o rozsudku. Podle ustanovení § 54 odst. 5 s. ř. s. rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Podle ustanovení § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen "stěžovatel") domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je kasační stížnost proti usnesení krajského soudu, které nebylo řádně doručeno a z tohoto důvodu nenabýlo právní moci, předčasná (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003 – 48, publikovaného ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 281/2004).

JUDr. Lenka Kulhavá, advokátka, podala kasační stížnost dne 2. 12. 2004, tj. před právní mocí napadeného usnesení, jež bylo řádně doručeno až dne 11. 3. 2005, který určuje počátek lhůty pro podání kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že kasační stížnost je předčasná.

Tento závěr nelze považovat za přepjatý formalismus, který by žalobkyni odpíral přístup k soudu, neboť JUDr. Lenka Kulhavá, advokátka, které bylo napadené usnesení doručeno, si vzhledem ke své odbornosti musela být vědoma výše uvedených skutečností a z toho vyplývající předčasnosti podané kasační stížnosti. Z obsahu soudního spisu nadto není zjistitelný žádný úkon žalobkyně směřující k podání kasační stížnosti a JUDr. Lenka Kulhavá, advokátka, nereagovala na výzvu soudu k předložení plné moci, ačkoli byla poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti. Žalobkyni tímto rozhodnutím nebyl odepřen přístup k soudu, když k odmítnutí podané kasační stížnosti by vedla rovněž zmíněná pasivita JUDr. Lenky Kulhavé, advokátky.

Jak již bylo uvedeno, Nejvyšší správní soud nezjistil žádný úkon žalobkyně směřující k podání kasační stížnosti, proto za podatelku této kasační stížnosti považuje JUDr. Lenku Kulhavou, advokátku.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2004, č. j. 9 Az 43/2004 – 9, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť byla podána předčasně.

Za dané procesní situace se Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ani podatelku nevyzýval k odstranění vad kasační stížnosti podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s.

Nad rámec odůvodnění Nejvyšší správní soud konstatuje, že pokud by považoval doručení napadeného usnesení JUDr. Lence Kulhavé za platné, musel by kasační stížnost odmítnout pro opožděnost. Lhůta pro podání kasační stížnosti počítaná ode dne 12. 11. 2004 (výše popsané neplatné doručení napadeného usnesení) uplynula dne 26. 11. 2004, JUDr. Lenka Kulhavá, advokátka, však kasační stížnost podala osobně u Městského soudu v Praze až dne 2. 12. 2004.

Nejvyšší správní soud dále poukazuje na skutečnost, že JUDr. Lenka Kulhavá, advokátka, nepředložila plnou moc, která by jí opravňovala k podání kasační stížnosti jménem žalobkyně. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, k obsahu blanketní, ani později nedoplněné, kasační stížnosti a s přihlédnutím k tomu, že nikde ve spisu, tj. ani v napadeném usnesení není uvedeno místo pobytu žalobkyně, lze se domnívat, že se žalobkyně o doručení napadeného usnesení JUDr. Lence Kulhavé vůbec nedozvěděla a plnou moc JUDr. Lence Kulhavé, advokátce, k podání kasační stížnosti neudělila. Pokud by tedy nebyla kasační stížnost odmítnuta pro předčasnost nezbylo by Nejvyššímu správnímu soudu než ji odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. jako podání osoby k tomu zjevně neoprávněné.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a ustanovení § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. května 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu